

**Predmet: Lovas (Ljuban Devetak i dr.)**

**Broj predmeta: K-Po2 22/10**

**Glavni pretres 26.11.2010.**

**Izveštaj:** Nataša Kandić i Slavica Jovanović, punomoćnice oštećenih

**Saslušanje svedokinje/oštećene Anastazije Budinski**

**Svedokinja/oštećena saslušana je putem video-konferencijske veze sa Županijskim sudom u Vukovaru**

U toku događaja obuhvaćenih optužnicom ubijen je njen otac Živan Antolović. Ona se tada nije nalazila u Lovasu, a sva saznanja o događajima u selu ima od svog brata Đure Antolovića i majke Marice Antolović. Brat joj je rekao da su njihovog oca deseterica srpskih vojnika pretukla i sa još desetericom meštana Hrvata zatvorili u Zemljoradničku zadrugu.

**Saslušanje svedoka/oštećenog Petra Lemunovića**

Nakon događaja u Borovu selu u Lovasu su, u cilju kontrole i sprečavanja opasnih situacija, formirane seoske straže. Pridružio se Zboru narodne garde i neko vreme proveo na mestu zvanom ORA, sve do raketiranja tog mesta od strane JNA 25.08.2010. godine kada je bio povređen, nakon čega se vratio kući. U tom periodu vođeni su pregovori o predaji oružja između meštana Lovasa i JNA. Svedok je hrvatskoj policiji iz Iloka predao dve lovačke puške i jedan pištolj. Nakon pada Tovarnika, shvatili su da će i Lovas biti napadnut. S obzirom da je čuo da neće biti organizovane odbrane sela, sa bratom i nekoliko meštana je otišao iz sela. Neko vreme boravio je u Zagrebu, a na dan napada na Lovas nalazio se u Vukovaru.

O događajima u Lovasu čuo je uglavnom kada je odlazio u Zagreb i razgovarao sa ljudima koji su dolazili iz Lovasa. Čuo je da su meštani Hrvati prebijani u Zemljoradničkoj zadruzi, nakon što su srpski vojnici pronašli video-snimak formiranja HDZ. Čuo je da je braću Darka i Željka Pavlića priveo Mirko Rudić, ali da nije tačno da su oni pucali iz neke kuće. Čuo je da su srpski vojnici zarobljene meštane Hrvate naterali da hodaju minskim poljem, kao i da su meštani hrvatske nacionalnosti obavljali prinudne radove.

Na dan napada na Lovas selo nije bilo branjeno, niti je bilo organizovane odbrane sela.

**Pitanja zamenika tužioca**

Meštani Lovasa koji su sakupljali tela Hrvata ubijenih u Lovasu rekli su mu da je njegova majka Anica Lemunović ubijena 18.10.1991. godine. U podrum gde se ona nalazila srpski vojnici bacili su bombu, kao i dve bombe u kuću. Vojno sposobni Srbi su krajem avgusta otišli iz sela. Optužene Milana Devčića, Milana Radojčića i Željka Krnjajića tada nije viđao u selu.

**Pitanje branilaca optuženih**

Par meseci pre napada na Lovas u selu je bio formiran Krizni štab, koji je imao sedište u Mesnoj kancelariji. Tenk JNA, koji je neko od Hrvata odvezao u Ilok, nije otet, već je bio napušten. Objekat ORA služio je za obuku pripadnika "zengi" i tu je u nekom periodu boravio hrvatski general Ante Roso. Na tom mestu boravilo je najviše 200-300 ljudi. Hrvati meštani Lovasa nisu bili pripadnici 204. hrvatske satnije, ali nakon rata su preživeli tretirani kao pripadnici hrvatskih oružanih snaga, u cilju rešavanja socijalnih pitanja njihovih porodica. Nije mu poznato da su u

avgustu 1991. godine u dvorište porodične kuće Milana Devčića bačene dve eksplozivne naprave.

### **Pitanja punomoćnika oštećenih**

Prva saznanja o smrti majke dobio je u decembru 1991. godine. Tada je čuo da se u Lovasu nalaze srpski rezervisti i dobrovoljci, kao i da su vlast u selu organizovali optuženi Ljuban Devetak koji je bio glavna osoba u selu, optuženi Milan Devčić kao šef policije i optuženi Milan Radojčić, komandant Teritorijalne odbrane. U Lovas se prvi put vratio u februaru 1997. godine. U periodu kada su vojno sposobni Srbi otišli iz sela, međunacionalni odnosi u selu bili su dobri. Neki od meštana Srba i dalje žive i rade u Lovasu.

Fond za humanitarno pravo